

SVAD, n. and **svaði**, a, m. [sveðja], a *slippery place, a slide*, as of frozen ground with a half-thawed muddy surface; þá var þeyr, var svað (svaði, Fb. l. c.) á þelanum, Fms. viii. 393; svað (svaði C) var á vellinum, ok skriðnaði hann, Sturl. ii. 104; hestrinn skriðnaði á svaðanum, iii. 141 : metaph. phrase, var við svað um, at mart manna mundi drukna, *it was on the slide, was imminent, that many people should be drowned*, Mork. 92. In mod. usage svaði is chiefly used of slippery ledges of rock projecting into the sea, and washed by the tides.

svaða, að, to *swatbe*; svaðadir upp í kurt ok skart, Karl. 168.

svað-háll, adj. *slippery*.

svaði, a, m., see svað. **svaða-ligr**, adj. *slippery, dangerous*. **Svaði**, a pr. name, Fms. ii: the name of a giant, Orku.

svaðill, m. a *slippery place*: in the phrase, fara svaðil fyrir e-m, to get on slippery ice, get a bad fall, Fms. vii. 56, Stj. 433, 513. COMPDS:

svaðil-farar, -ferðir, f. pl. *disasters*, Ísl. ii. 54; veita e-m svaðilfarar, Fms. viii. 408; fara svaðilförum fyrir e-m = fara svaðil, vii. 261.

Svaðil-fari, a, m. a mythical steed, the father of Sleipnir, see Hdl., Edda.

svafnir, m. [svefja], a *sleep-maker, soother*, Lat. *sopitor*; fjör-svafnir, the name of a sword, Nj.: poët. a *serpent*, Gm., Edda, Lex. Poët.

svagi, a, m. a *gurgler* (?), a nickname, Fms. viii.

svagla, að, to *gurgle*, Sturl. iii. 192 C.

svak or **svakk**, n. [cp. sukk], a *muddle, disorder*, Nj. 18, v. l.

svakka, að, to *riot, be disorderly*. **svakk-samr**, adj.

sval, n. a *cool breeze*.

SVALA, gen. svölu; a *v* has been dropped, as the proper form would have been svölva (gen. svölu), cp. vólva (völu); [A. S. *swealwe*; Engl. *swallow*; Germ. *schwalbe*]:—a *swallow*, Eg. 420, Edda (Gl.), Karl. 304, Fas. iii. 280; svölu-hreiðr, a *swallow's nest*: poët. dólgr-svala, a '*war-swallow*,' i. e. a *shaft*, Eb. (in a verse): a pr. name of a woman, Band.

svala, að, to *chill, cool*; frost má við koma sínu affi at svala, Sks. 197 B; svala sér, to *slake one's thirst*. 2. impers. *it is cooled*; svalaði

honum meðan, Sturl. iii. 189; *it is chilled*, Fms. vi. 422; hann lagðisk í bergskor nökkurri, honum svalaði mjök, vii. 220.

svala-drykkur, m. a *cooling draught*.

svala-lind, f. a *refreshing stream*, Pass.

svalar, f. pl. a kind of *balcony* running along a wall; stóð jarl í svalaglugg einum, Fms. ix. 427, v. l.; Sverrir konungr var genginn ór herberginu út í svalarnar, . . . síðan hljóp hann ofan í garðinn, viii. 123; hann hljóp út um svalarnar ok ofan í kirkju-garðinn, var þat furðu-hátt hlaut. 101: jarl svaf í öðru herbergi hann hlíón upp við ok sókk út í

Lower left corner

hann hljóp út um svalarnar ok ofan í kirkju-garðinn, var þat turðu-hátt hlaup, 191; jarl svaf í öðru herbergi, hann hljóp upp við ok gékk út í svalarnar, ix. 449; hann var úti í svölum í gæzlu hafðr, Ó. H. 117, cp. 235, Stj. 211, 402. Judges ix. 51. **svala-klefi**, a, m. *an alcove with balcony*, D. N. v. 342.

svall, n. [identical with soll (q. v.) and Engl. *swill*]:—*a drunken bout*; and **svalla**, að, *to swill, drink bard*: **svallari**, a, m. *a swiller, debauchee*.

SVALR, svöl, svalt, adj. *cool, fresh*; með svalri veðr-blöku, Sks. 234; svölum regnólum, 629; vindr mikill ok s., Fms. vi. 421; hægra ok svalara, 226; svölum eggjum, Hdl.: poët. eitr-s., úr-s., Lex. Poët.: freq. in mod. usage, svala-drykk, q. v.: as a nickname, Bs. **COMPDS**: **sval-brjóstaðr**, adj. *cool-breasted, chilly*, Edda. **sval-kaldr**, adj. *cooling, cold*, of the sea, Hdl.

svamla, að, (**svaml**, n.), *to swim with great fuss and noise*, like a whale, Fas. iii. 443; víða trúi eg hann svamli | sá gamli, Jón Arason.

svangi, a, m. or **svangr**, m. [*svange* Ivar Aasen], *the groins*, esp. of animals; tina í svanginn, *to fill the belly*; ek em lagðr í gögnum spjóti svangaun, ok er út kominn oddrinn at hrygginum, Karl. 404; takit ór mér svangan og langann, Ísl. Þjóðs. i. 152; svangs súðir, 'belly-boards,' i. e. *ships*, Ó. H. (in a verse).

SVANGR, adj. [svangi], *slender, slim, thin* (=Germ. *schlank*), of a horse; svangir (hestar) sól draga, Gm. 37 (Bugge); svangri und söðli, Hkv. I. 41; svipta söðli af svöngum jó, Og. 3; this sense is obsolete, and the word is only used, 2. metaph. *hungry*, Fms. ii. 328 (in a verse); seigt er svöngum at skruma, Fb.; at hestar yðrir sé svangir, Lv. 20; svangir ok soltnir, Fms. x. 194, and so in mod. usage. **svang-rifja**, adj. *bare-ribbed*, of a steed, Rm. **svang-vaxinn**, part. *slim of stature*, Vígl. (in a verse).

svanni, a, m. [akin to svanr or svangr?], poët. *a lady*, Edda 108, Kormak, Hallfred, Rm., freq. in old and mod. poetry.

SVANR, m., gen. svans, Pr. 478, pl. svanir; [A. S. *swana*; Germ. *schwan*; a common Teut. word, but in Icel. svanr is the poetical, álpt (q. v.) the common word]:—*a swan*; svanir hvítir at lit, Stj. 90; fugls þess er s. heitir, Barl. 135; hjá söngvi svana, Edda 16 (in a verse): poët., svana beðr, fold, fjöll, dalr, strind, *the swan's bed, land . . .*, i. e. *the sea*: as also svan-bekkr, svan-bingr, svan-fjöll, svan-flaug, svan-fold, svan-mjöll, svan-teigr, svan-vangr, svan-vengi, *the bench, bed, fell, field, earth, snow . . . of the swans*, i. e. *the sea, the waves*, Lex. Poët.

II. **Svanr**, as a pr. name, Landn., Hdl. **COMPDS**: **svan-fjaðrar**, f. *swan's feathers*, Vkv. **svan-hvítr**, adj., as a pr. name, *Swan-white*, Vkv. **svan-mærr**, adj. *swan-bright*, Ísl. ii. (in a verse). **svana-söngr**, m. *a swan's song*.

Upper right corner

ARTAÐR.

svar, n., pl. svör, a *reply, answer*, in ancient writers only in plur.; sagði Kári Eireki svör þeira, Nj. 137: the phrases, halda upp svörum fyrir e-n, *to be one's spokesman*, Fms. ii. 292, vi. 269; sitja fyrir svörum, *id.*, iv. 274, vi. 13, Band. 36 new Ed.; gjalda svör fyrir e-t, *to give a reason*, Barl. 91: in mod. usage also in sing.: compd, and-svör.

SVARA, að, [A. S. *and-svarian*; Engl. *an-swer*], *to reply, answer*, absol. or with double dat. (s. e-m c-u), ef maðr svarar eigi, Grág. i. 21; svara engu orði, Fb. ii. 63; Hrútr svaraði þá—'ærit fögr er mæsjá,' Nj. 2; því (dat.) mun ek svara þér um þetta er satt er, 49; hún svarar svá, at hún vill . . ., Fms. i. 2; svara e-u fyrir sik, *to make answer in defence*, 656 C. 29.

II. as a law phrase, *to answer, respond*; svara til laga þeim jörðum sem keypt hefir, Dipl. iv. 9; s. lögriptingum á jörðu, ii. 20; svara máli fyrir e-n, *to answer for*, Nj. 106; s. sökum fyrir e-t, *to pay the penalty for*, Sks. 796; s. e-m lögum, *to answer according to the law*, D. N.; s. þessum lögbrotum, *to answer for them*, Sks. 546; at þér svarit slíku fyrir sem þér hafit til gört, *that you shall answer for what you have done*, Boll. 350; s. skilum fyrir, *to give an account for*, Fms. vii. 127; eiga at s. málum, Stat. 309; um presta, hverju þeir skulu s., *what duties they have to discharge*, N. G. L. i. 345; svara til allra stétta, *to pay taxes to all estates* (king and clergy).

2. svara e-u, *to be equal, amount to*; svá mikil kol sem svaraði fimm hrossa göngu, Dipl. v. 14; er svari innkaupum, N. G. L. iii. 16; sam-s.

svar-dagi, a, m. *an oath*, usually in plur., allra svardaga, binda svardögum, veita svardaga, and the like, Nj. 164, Eb. 302, Íb. 16, Hkr. i. 272, Fær. 191, Fms. i. 49, 206, Stj. 303.

svarð-fastr, adj. [svörðr], 'sward-fast,' *swarded, turfed, with sward or sod*; svarðfast land, Grág. ii. 291, 355.

svarð-lauss, adj. *without greensward, rotten*, of soil, Hrafn. 26.

svarð-lykkja, u, f. [svörðr], *a ring of a rope of walrus-bide*, Fms. viii. 216.

svarð-merðlingar, m. pl. a poët. word, read svartmerlingar, *the black glittering* (see merla), Fas. i. (in a verse).

svarð-reiði, a, m. *tackle (barness) of walrus-bides*, Fms. vi. 147, viii. 440, Dipl. v. 18.

svarð-reipi, n. *a rope of walrus-bide*, Sks. 184, Bárð. 169.

svarð-svipa, u, f. *a whip of walrus-bide*, Fms. vii. 227.

SVARF, n. [sverfa], *file-dust*; þélar hann sverðit allt í sundr í svarf eitt, Þiðr. 79; járn-svarf, kopar-s.; rauð svörf þélar, Lex. Poët., freq. in mod. usage.

II. metaph. *a bard fray, broil*; þeim þótti í orðit nokkut svarf, Ísl. ii. 411; hann ríðr at í þessu svarfi, *in the midst of the fray*. Al. 40: ek sannast hit fornkvæðna at sitt ráð tekr hvær er í svörfin

Lower right corner

nokkut svart, Isl. ii. 411; hann riðr at i þessu svarhi, *in the midst of the fray*, Al. 40; ok sannast hit fornkveðna, at sitt ráð tekr hverr er í svörfin ferr, Fms. iv. 147. 2. plur. *shaving, extortion*; með ránum ok svörfum, Fms. iii. 146; margr hefir sá meiri svörf (*is more exacting*), er minna treystir göngum, Skíða R. 23 (the passage should thus be emended).

svarfa, að, [Engl. *to swerve*], *to sweep*, of filings, thence gener. *to upset*, by sweeping, overturning; Þorgils svarfaði tafinu ok lét í punginn, *Tb. upset the chess*, Sturl. iii. 123. 2. *to swerve*; ok svarfaði (= svarfaðisk?) léinn upp eptir síðunni, Hkr. iii. 390. II. reflex. *to swerve, turn aside, to be turned upside down*; tafli svarfaðisk, Fms. vii. 219; svörfuðusk skíðin utanborðs, 31; þeir ætluðu fyrst at svarfask mundi hafa apr hurðin, Grett.; svarfaðisk ok sópaðisk allt út í sjóvardjúpit, Stj. 287; höfðu fötin svarfask af honum ofan á gólfitt, Grett. 170; þótt áðr hefði nokkut um svarfast (svarfat Ed.), Fms. xi. 97; svarfask um, *to cause a great tumult, make havoc*, 40.

svarfaðr, **svörfuðr**, **svörf**, m. *a sweeper, desolator* (?), a nickname, Landn.; whence **Svarfaðar-dalr**, the name of a county in Icel.; **Svarf-dælir**, m. pl. *the men from S.*: **Svarfdæla-saga**, u, f. *the Saga of the S.*, Landn. II. svarfaðr eru sjau tigur, Edda i. 534, v. l. 7 (in Cod. Ub. and Arna-Magn. 748).

svarfan, **svörfun**, f. *a wild fray*, Am.

svarf-hvalr, m. (?), a kind of *whale* (perhaps the Shetl. *swarfish*, the *spotted blenny*); hlasshvalr ok s., Vm. 150.

svarf-samr, adj. *turbulent*, Sks. 31.

svari-bróðir, m. (**svara-bróðir**, Gísl. 21, Fms. xi. 206), *a sworn brother, confederate*, (= fóstbróðir, q. v.), Fbr. 32, 128, Fms. xi. 343.

Svarinn, m. the name of a dwarf, Edda.

svarka, að, *to quarrel, grumble*; s. um e-t, Fms. vii. 143; lýðr svarkaði jafnan af sínu fangaleysi, Róm. 263; hann sýtti ok svarkaði mjök, Stj. 634.

svarkr, m. *a proud, haughty woman*, Edda 108, Ó. H. 11, Hkr. i. 180, Fbr. 163, Gísl. 82, Orkn. 382 (v. l.), Grett. 195 new Ed.

svarmr, m. [Engl. *swarm*; Germ. *schwarm*], *a tumult*, Bs. i. 663 (in a verse); sverðs s., '*sword-fray*,' i. e. *battle*, Orkn. (in a verse).

svarning, f. [sverja], *a conspiracy*, Róm. 349.

svarra, að, *to swarm* (?), a ἄπ. λεγ.; svarraði sárgýmir, Hkm.

svarri, a, m. = svarkr; svarri ok svarkr, þær eru mikillátar, Edda 108; hún var s. mikill ok sjálig kona, Fær. 233; hún var væn ok s. mikill, Fms. i. 288; frið kona ok s. mikill, Orkn. 382.

svar-stuttr, adj. *giving short replies*, Fms. iv. 165.

svartaðr, part. *dyed black*, Sks. 400, 405.

606 SVAÐ – SVARTAÐR.

SVAD, n. and **svaði**, a, m. [sveðja], *a slippery place, a slide*, as of frozen ground with a half-thawed muddy surface; þá var þeyr, var svað (svaði, Fb. l.c.) á þelanum, Fms. viii. 393; svað (svaði C) var á vellinum, ok skriðnaði hann, Sturl. ii. 104; hestrinn skriðnaði á svadanum, iii. 141: metaph. phrase, var við svað um, at mart manna mundi drukna, *it was on the slide, was imminent, that many people should be drowned*, Mork. 92. In mod. usage svaði is chiefly used of slippery ledges of rock projecting into the sea, and washed by the tides.

svaða, að, *to swathe*; svaðaðir upp í kurt ok skart, Karl. 168.

svað-háll, adj. *slippery*.

svaði, a, m., see svað. **svaða-ligr**, adj. *slippery, dangerous*. **Svaði**, a pr. name, Fms. ii: the name of a giant, Orkn.

svaðill, m. *a slippery place*: in the phrase, fara svaðil fyrir e-m, *to get on slippery ice, get a bad fall*, Fms. vii. 56, Stj. 433, 513. COMPDS: **svaðil-farar**, **-ferðir**, f. pl. *disasters*, Ísl. ii. 54; veita e-m svaðilfarar, Fms. viii. 408; fara svaðilföllum fyrir e-m = fara svaðil, vii. 261. **Svaðil-fari**, a, m. a mythical steed, the father of Sleipnir, see Hdl., Edda.

svafnir, m. [svefja], *a sleep-maker, soother*, Lat. *sopitor*; fjör-svafnir, the name of a sword, Nj.: poët, *a serpent*, Gm., Edda, Lex. Poët.

svagi, a, m. *a gurgler(?)*, a nickname, Fms. viii.

svagla, að, *to gurgle*, Sturl. iii. 192 C.

svak or **svakk**, n. [cp. sukk], *a muddle, disorder*, Nj. 18, v.l.

svakka, að, *to riot, be disorderly*, **svakk-samr**, adj.

sval, n. *a cool breeze*.

SVALA, gen. svölu; a *v* has been dropped, as the proper form would have been svölva (gen. svölu), cp. vólva (völu); [A.S. *swealwe*; Engl. *swallow*; Germ. *schwalbe*] :— *a swallow*, Eg. 420, Edda (Gl.), Karl. 304, Fas. iii. 280; svölu-hreiðr, *a swallow's nest*: poët. dólg-svala, *a 'war-swallow,' i.e. a shaft*, Eb. (in a verse): a pr. name of a woman, Band.

This is page 6 of the PDF file for Cleasby/Vigfusson page b0606, generated on 07 Feb 2012.

svala, að, *to chill, cool*; frost má við koma sínu afli at svala, Sks. 197 B; svala sér, *to slake one's thirst*. **2.** impers. *it is cooled*; svalaði honum meðan, Sturl. iii. 189; *it is chilled*, Fms. vi. 422; hann lagðisk í bergskor nökkurri, honum svalaði mjök, vii. 220.

svala-drykkur, m. *a cooling draught*.

svala-lind, f. *a refreshing stream*, Pass.

svalar, f. pl. a kind of *balcony* running along a wall; stóð jarl í svala-glugg einum, Fms. ix. 427, v.l.; Sverrir konungr var genginn ór herberginu út í svalarnar, ... síðan hljóp hann ofan í garðinn, viii. 123; hann hljóp út um svalarnar ok ofan í kirkju-garðinn, var þat furðu-hátt hlaup, 191; jarl svaf í öðru herbergi, hann hljóp upp við ok gékk út í svalarnar, ix. 449; hann var úti í svölum í gæzlu hafðr, Ó.H. 117. cp. 235, Stj. 211, 402. Judges ix. 51. **svala-klefi**, a, m. *an alcove with balcony*, D.N. v. 342.

svall, n. [identical with soll (q.v.) and Engl. *swill*] :— *a drunken bout*; and **svalla**, að, *to swill, drink hard*.

svallari, a, m. *a swiller, debauchee*.

SVALR, svöl, svalt, adj. *cool, fresh*; með svalri veðr-blöku, Sks. 234; svölum regnéllum, 629; vindr mikill ok s., Fms. vi. 421; hægra ok svalara, 226; svölum eggjum, Hdl.: poët, eitr-s., úr-s., Lex. Poët.: freq. in mod. usage, svala-drykkur, q.v.: as a nickname, Bs. COMPDS: **sval-brjóstaðr**, adj. *cool-breasted, chilly*, Edda. **sval-kaldr**, adj. *cooling, cold*, of the sea, Hdl.

svamla, að, (**svaml**, n.), *to swim with great fuss and noise*, like a whale, Fas. iii. 443; víða trúi eg hann svamli sá gamli, Jón Arason.

svangi, a, m. or **svangr**, m. [*svange* Ivar Aasen], *the groins*, esp. of animals; tina í svanginn, *to fill the belly*; ek em lagðr í gögnum spjóti svangann, ok er út kominn oddrinn at hrygginum, Karl. 404; takit ór mér svangan og langann, Ísl. þjóðs. i. 152; svangs súðir, '*belly-boards*,' i.e. *ships*, Ó.H. (in a verse).

SVANGR, adj. [svangi], *slender, slim, thin* (= Germ. *schlank*), of a horse; svangir (hestar) sól draga, Gm. 37 (Bugge); svangri und söðli, Hkv. 1. 41; svipta söðli af svöngum jó, Og. 3; this sense is obsolete, and the word is only used, **2.** metaph. *hungry*, Fms. ii. 328 (in a verse); seigt er svöngum at skruma, Fb.; at hestar yðrir sé svangir, Lv. 20; svangir ok soltnir, Fms. x. 194, and so in mod. usage. **svang-rifja**, adj. *bare-ribbed*, of a steed, Rm. **svang-vaxinn**, part. *slim of stature*, Vígl. (in a verse).

svanni, a, m. [akin to svanr or svangr?], poët, *a lady*, Edda 108, Kormak, Hallfred, Rm., freq. in old and mod. poetry.

SVANR, m., gen. svans, Pr. 478, pl. svanir; [A.S. *swana*; Germ. *schwan*; a common Teut. word, but in Icel. svanr is the poetical, álpt (q.v.) the common word] :— *a swan*; svanir hvítir at lit, Stj. 90; fugls þess er s. heitir, Barl. 135; hjá söngvi svana, Edda 16 (in a verse): poet., svana beðr, fold, fjöll, dalr, strind, *the swan's bed, land ...*, i.e. *the sea*: as also **svan-bekkr**, **svan-bingr**, **svan-fjöll**, **svan-flaug**, **svan-fold**, **svan-mjöll**, **svan-teigr**, **svan-vangr**, **svan-vengi**, *the bench, bed, fell, field, earth, snow ... of the swans*, i.e. *the sea, the waves*, Lex. Poët. **II. Svanr**, as a pr. name, Landn., Hdl. COMPDS: **svan-fjaðrar**, f. *swan's feathers*, Vkv. **svan-hvítr**, adj., as a pr. name, *Swan-white*, Vkv. **svan-mærr**, adj. *swan-bright*, Ísl. ii. (in a verse). **svana-söngr**, m. *a swan's song*.

svar, n., pl. svör, *a reply, answer*, in ancient writers only in plur.; sagði Kári Eireki svör þeira, Nj. 137: the phrases, halda upp svörum fyrir e-n, *to be one's spokesman*, Fms. ii. 292, vi. 269; sitja fyrir svörum *id.*, iv. 274, vi. 13, Band. 36 new Ed.; gjalda svör fyrir e-t, *to give a reason*, Barl. 91: in mod. usage also in sing.: compd, and-svör.

SVARA, að, [A.S. *and-swarian*; Engl. *an-swer*] , *to reply, answer*, absol. or with double dat. (s. e-m e-u), ef maðr svarar eigi, Grág. i. 21; svara engu orði, Fb. ii. 63; Hrútr svaraði þá – ‘ærit fögr er mæðr sjá,’ Nj. 2; því (dat.) mun ek svara þér um þetta er satt er, 49; hón svarar svá, at hón vill ..., Fms. i. 2; svara e-u fyrir sik, *to make answer in defence*, 656 C. 29. **II.** as a law phrase, *to answer, respond*; svara til laga þeim jörðum sem keypt hefir, Dipl. iv. 9; s. lögrippingum á jörðu, ii. 20; svara máli fyrir e-n, *to answer for*, Nj. 106; s. sökum fyrir e-t, *to pay the penalty for*, Sks. 796; s. e-m lögum, *to answer according to the law*, D.N.; s. þessum lögbrotum, *to answer for them*, Sks. 546; at þér svarit slíku fyrir sem þér hafit til gört, *that you shall answer for what you have done*, Boll. 350; s. skilum fyrir, *to give an account for*, Fms. vii. 127; eiga at s. málum, Stat. 309; um presta, hverju þeir skulu s., *what duties they have to discharge*, N.G.L. i. 345; svara til allra stétta, *to pay taxes to all estates* (king and clergy). **2.** svara e-u, *to be equal, amount to*; svá mikil kol sem svaraði fimm hrossa göngu, Dipl. v. 14; er svari innkaupum, N.G.L. iii. 16; sam-s.

svar-dagi, a, m. *an oath*, usually in plur., allra svardaga, binda svardögum, veita svardaga, and the like, Nj. 164, Eb. 302, Íb. 16, Hkr. i. 272, Fær. 191, Fms. i. 49, 206, Stj. 303.

svarð-fastr, adj. [svörðr], ‘*sword-fast*,’ *swarded, turfed, with sword or sod*; svarðfast land, Grág. ii. 291, 355.

svarð-lauss, adj. *without greensward, rotten*, of soil, Hrafn. 26.

svarð-lykkja, u, f. [svörðr], *a ring of a rope of walrus-hide*, Fms. viii. 216.

svarð-merðlingar, m. pl. a poët, word, read svartmerlingar, *the black glittering* (see merla), Fas. i. (in a verse).

svarð-reiði, a, m. *tackle (harness) of walrus-hides*, Fms. vi. 147, viii. 440, Dipl. v. 18.

svarð-reipi, n. *a rope of walrus-hide*, Sks. 184, Bárð. 169.

svarð-svipa, u, f. *a whip of walrus-hide*, Fms. vii. 227.

SVARF, n. [sverfa], *file dust*; þélar hann sverðit allt í sundr í svarf eitt, Þiðr. 79; járn-svarf, kopar-s.; rauð svörf þélar, Lex. Poët., freq. in mod. usage. **II.** metaph. *a hard fray, broil*; þeim þótti í orðit nokkut svarf, Ísl. ii. 411; hann ríðr at í þessu svarfi, *in the midst of the fray*, Al. 40; ok sannast hit fornkeðna, at sitt ráð tekr hverr er í svörfin ferr, Fms. iv. 147. **2.** plur. *shaving, extortion*; með ránum ok svörfum, Fms. iii. 146; margr hefir sá meiri svörf (*is more exacting*), er minna treystir göngum, Skíða R. 23 (the passage should thus be emended).

svarfa, að, [Engl. *to swerve*], *to sweep*, of filings, thence gener. *to upset*, by sweeping, overturning; Þorgils svarfaði tafinu ok lét í punginn, *Th. upset the chess*, Sturl. iii. 123. **2.** *to swerve*; ok svarfaði (= svarfaðisk?) léinn upp eptir síðunni, Hkr. iii. 390. **II.** reflex. *to swerve, turn aside, to be turned upside down*; tafit svarfaðisk, Fms. vii. 219; svörfuðusk skíðin utanborðs, 31; þeir ætluðu fyrst at svarfask mundi hafa apr hurðin, Grett.; svarfaðisk ok sópaðisk allt út í sjóvar-djúpit, Stj. 287; höfðu fötin svarfask af honum ofan á gólfít, Grett. 170; þótt áðr hefði nokkut um svarfast (svarfat Ed.), Fms. xi. 97; svarfask um, *to cause a great tumult, make havoc*, 40.

svarfaðr, **svörfuðr**, **svöfr**, m. *a sweeper, desolator(?)*, a nickname, Landn.; whence **Svarfaðar-dalr**, the name of a county in Icel.; **Svarf-dælir**, m. pl. *the men from S.*: **Svarfdœla-saga**, u, f. *the Saga of the S.*, Landn. **II.** svarfaðr eru sjau tigur, Edda i. 534, v.l. 7 (in Cod. Ub. and Arna-Magn. 748).

svarfán, **svörfun**, f. *a wild fray*. Am.

svarf-hvalr, m. (?), a kind of *whale* (perhaps the Shetl, *swarfish*, the *spotted blenny*); hlasshvalr ok s., Vm. 150.

svarf-samr, adj. *turbulent*, Sks. 31.

svari-bróðir, m. (**svara-bróðir**, Gísl. 21, Fms. xi. 206), *a sworn brother, confederate*, (= fóstbróðir, q.v.), Fbr. 32, 128, Fms. xi. 343.

Svarinn, m. the name of a dwarf, Edda.

svarka, að, *to quarrel, grumble*; s. um e-t, Fms. vii. 143; lýðr svarkaði jafnan af sínu fangaleysi, Róm. 263; hann sýtti ok svarkaði mjök, Stj. 634.

svarkr, m. *a proud, haughty woman*, Edda 108, Ó.H. 11, Hkr. i. 180, Fbr. 163, Gísl. 82, Orkn. 382 (v.l.), Grett. 195 new Ed.

svarmr, m. [Engl. *swarm*; Germ. *schwarm*], *a tumult*, Bs. i. 663 (in a verse); sverðs s., ‘*sword-fray*,’ i.e. *battle*, Orkn. (in a verse).

svarning, f. [sverja], *a conspiracy*, Róm. 349.

svarra, að, *to swarm(?)*, a GREEK; svarraði sárgýmir, Hkm.

svarri, a, m. = svarkr; svarri ok svarkr, þær eru mikillátar, Edda 108; hón var s. mikill ok sjálig kona, Fær. 233; hón var væn ok s. mikill; Fms. i. 288; fríð kona ok s. mikill, Orkn. 382.

svar-stuttr, adj. *giving short replies*, Fms. iv. 165.

svartaðr, part. *dyed black*, Sks. 400, 405